

PACZUSKI TAUDUL
DORADCY PODATKOWI

PRZEKRÓJ PODATKOWY

15.04.2024

KOMENTARZ EKSPERTÓW

WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW / INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT z tytułu wydania nieruchomości w sytuacji przekazania kluczy do lokalu przed podpisaniem ostatecznego aktu notarialnego , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 26 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.43.2024.1.IK	3
Nieodpłatne sprawowanie funkcji członka zarządu, który jest jednocześnie członkiem zarządu spółki dominującej w grupie, nie prowadzi do powstania po stronie spółki przychodów z nieodpłatnych świadczeń , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 25 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.119.2024.1.DW	4

Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT z tytułu wydania nieruchomości w sytuacji przekazania kluczy do lokalu przed podpisaniem ostatecznego aktu notarialnego, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 26 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.43.2024.1.IK

W okolicznościach niniejszej sprawy do dostawy lokalu, tj. przeniesienia prawa do rozporządzania towarem jak właściciel dojdzie w momencie wydania kluczy do lokalu na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego. Jak wynika bowiem z opisu sprawy z tym dniem następuje wydanie przedmiotu przedwstępnej umowy sprzedaży oraz nabywca zobowiązany jest ponosić koszty utrzymania lokalu. Przez przeniesienie prawa do rozporządzania towarem jak właściciel należy rozumieć czynność faktyczną, w następstwie której następuje faktyczne przekazanie towaru nabywcy i nabywca uzyskuje możliwość faktycznego dysponowania towarem, a nie rozporządzania nim w sensie prawnym.

Istotą dostawy towarów nie jest bowiem przeniesienie prawa własności w rozumieniu prawa cywilnego, lecz aspekt ekonomiczny. Zatem w analizowanej sprawie momentem dokonania dostawy towaru – lokalu mieszkalnego – będzie dzień przekazania nieruchomości, tj. wydania kluczy do lokalu, które umożliwi nabywcy korzystanie z tego lokalu do czasu podpisania aktu notarialnego i daje prawo do dysponowania lokalem w określonym zakresie, tj. do podjęcia działań o charakterze pomiarowym i adaptacyjnym.

W związku z powyższym, podnoszona przez spółkę okoliczność, że wydanie kluczy do lokalu następuje bez możliwości jego zasiedlenia pozostaje bez wpływu na dokonaną ocenę momentu przeniesienia prawa do rozporządzania towarem jak właściciel. W konsekwencji, w okolicznościach niniejszej sprawy obowiązek podatkowy dla dostawy lokalu (za wyjątkiem otrzymanej kwoty zadatku) powstanie stosownie do art. 19a ust. 1 ustawy VAT, tj. z chwilą wydania kluczy do lokalu.

Powyższa interpretacja indywidualna wpisuje się w utrwaloną linię interpretacyjną/orzeczniczą, zgodnie z którą obowiązek podatkowy w VAT powstaje w dacie fizycznego wydania towaru na-

bywcy (tu: nieruchomości), a nie w dacie zawarcia umowy przyrzeczonej przenoszącej jego własność (jeśli przekazanie towaru miało miejsce przed zawarciem takiej umowy).

Dyrektor KIS wskazał, że z punktu widzenia opodatkowania czynności VAT istotne jest nie tyle przeniesienie prawa własności, lecz przeniesienie prawa do rozporządzania towarem jak właściciel. Zatem chodzi tutaj przede wszystkim o możliwość faktycznego dysponowania rzeczą, a nie rozporządzania nią w sensie prawnym. Użycie określenia „jak właściciel” oznacza, że moment powstania obowiązku podatkowego nie jest uzależniony od przeniesienia prawa własności rzeczy, ale uzyskania przez nabywcę faktycznej/ekonomicznej możliwości dysponowania rzeczą.

Dodatkowo, co warto odnotować, Dyrektor KIS podkreślił, że pojęcia takie, jak „wydanie towaru” czy „wykonanie usługi” należy rozumieć jako czynności faktyczne, pamiętając o autonomii prawa podatkowego, zwłaszcza w stosunku do prawa cywilnego. Wydania rzeczy (dostawy towaru dla celów VAT) nie można zatem utożsamiać z przeniesieniem własności rzeczy.

Konkluzji zawartych w komentowanej interpretacji nie należy ograniczać wyłącznie do transakcji nieruchomościowych. Znajdują one bowiem zastosowanie w każdym przypadku, w którym strony uzgodnią, że transfer towaru nastąpi jeszcze przed zawarciem umowy jego sprzedaży. W takim scenariuszu, z punktu widzenia VAT, sfinalizowanie umowy będzie mieć charakter wtórny. O powstaniu obowiązku podatkowego w VAT decydować będzie przekazanie towaru nabywcy przez dostawcę.

PIOTR STRYJEWSKI
ADWOKAT, DORADCA PODATKOWY

Nieodpłatne sprawowanie funkcji członka zarządu, który jest jednocześnie członkiem zarządu spółki dominującej w grupie, nie prowadzi do powstania po stronie spółki przychodów z nieodpłatnych świadczeń, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 25 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.119.2024.1.DW

W przedstawionej interpretacji indywidualnej analizowano kwestię, czy brak wynagrodzenia dla członków zarządu Spółki, pełniących jednocześnie funkcje w zarządzie Spółki Dominującej w Grupie, do której przynależy Spółka, skutkuje powstaniem przychodu z tytułu nieodpłatnego świadczenia na gruncie art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy CIT.

Członkami zarządu Wnioskodawcy są cztery osoby fizyczne. Z tytułu pełnienia funkcji w zarządzie Spółki dwie z tych osób nie otrzymują wynagrodzenia. Te same dwie osoby są także w zarządzie Spółki Dominującej (która kontroluje pośrednio w 100% Wnioskodawcę) i na mocy kontraktu menedżerskiego otrzymują wynagrodzenie za sprawowane funkcje.

Spółka uznała, że takie rozwiązanie nie prowadzi do powstania przychodu z nieodpłatnego świadczenia w rozumieniu art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy CIT. W przypadku Spółki, zdaniem Wnioskodawcy, kluczowe znaczenie ma charakter relacji i powiązań występujących w ramach Grupy. Pełnienie funkcji przez Członków Zarządu bez wynagrodzenia ze strony Spółki, przy jednoczesnym otrzymywaniu wynagrodzenia za te same funkcje w ramach Spółki Dominującej, nie generuje przychodu z nieodpłatnego świadczenia, ponieważ działania te służą realizacji celów gospodarczych Grupy.

Pełnienie zarządu przez Spółkę Dominującą skutkować może dla tej jednostki korzyścią o charakterze materialnym w sposób pośredni bądź bezpośredni i umożliwi udział w zyskach przez Spółkę A (bezpośredni wspólnik) oraz Spółkę Dominującą (posiadająca udział pośredni).

Dyrektor KIS przychylił się do argumentacji Spółki uznając stanowisko Spółki za prawidłowe.

Zasadniczo nieodpłatne pełnienie funkcji członka zarządu wiąże się dla spółki z koniecznością rozpoznania przychodów z nieodpłatnych świadczeń. W ramach orzecznictwa i doktryny przyjęto się jednak, iż przychody z nieodpłatnych świadczeń występują w przypadku, gdy świadczeniu jednego z podmiotów nie towarzyszy świadczenie drugostronne czy też jakakolwiek forma ekwiwalentu.

Tym samym, świadczenie nieodpłatne nie występuje np. w sytuacji, gdy członkiem zarządu pełniącym funkcje bez wynagrodzenia jest wspólnik spółki, gdyż korzyścią ekonomiczną w jego przypadku jest prawo do udziału w zysku spółki.

Przyjęcie takiego rozumienia wzajemności świadczeń doprowadziło do wydania szeregu interpretacji indywidualnych potwierdzających, iż analogiczne zasady należy przyjąć również w przypadku jednoczesnego istnienia stosunku pracy w spółce matce i pełnienia funkcji członka zarządu bez wynagrodzenia w jednej ze spółek zależnych, gdyż taka sytuacja prowadzi do analogicznego efektu z perspektywy danego członka zarządu, dla którego ekwiwalentem będzie w tym wypadku wynagrodzenie otrzymywane od spółki matki.

Dokonując analizy struktury zaangażowania członków zarządu nie należy zapominać o przepisach w zakresie cen transferowych, z których wynikać może konieczność wprowadzenia odpłatności za świadczone usługi na poziomie rynkowym.

KATARZYNA ZAPALSKA
DORADCA PODATKOWY

NATALIA BRELIUS
KONSULTANT

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Zakres zastosowania wyłączenia, o którym mowa w art. 12b ust. 2 pkt 5 ustawy o zdrowiu publicznym, wyrok NSA z 4 kwietnia 2024 r., sygn. III FSK 1590/23	7
Ustalenie związku poniesionych nakładów z inwestycją ustaloną w decyzji o wsparciu, wyrok NSA z 4 kwietnia 2024 r., sygn. II FSK 874/21	7
Wykładnia art. 16 ust. 1 pkt 68 i pkt 71 ustawy CIT odnośnie do opłaty ostrożnościowej wpłaconej przez bank w IV kwartale 2016 r., wyrok NSA z 3 kwietnia 2024 r., sygn. II FSK 843/21	7
Kwestia oceny czy pojęcie „podatku od towarów i usług” na gruncie ustawy CIT obejmuje swoim zakresem norweski podatek VAT, wyrok NSA z 2 kwietnia 2024 r., sygn. II FSK 774/21	7
Skutki podatkowe w PIT wypłaty odszkodowania na rzecz pracownika wynegocjowanego w ramach ugody zawartej przed sądem pracy, wyrok NSA z 26 marca 2024 r., sygn. II FSK 832/21	8
Kwestia zgodności z prawem unijnym art. 52 ust. 1 ustawy VAT, postanowienie NSA z 26 marca 2024 r., sygn. I FSK 812/20	8
Środki pieniężne wniesione do fundacji wchodzą w zakres zastosowania art. 24q ust. 3 i 4 ustawy CIT, jednak w przypadku rozwiązania fundacji, wartość tych środków pieniężnych pomniejsza wartość mienia podlegającego opodatkowaniu, wyrok WSA w Poznaniu z 4 kwietnia 2024 r., sygn. I SA/PO 7774/23	8

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia skorygowania złożonego przez podatnika podatku liniowego rocznego zeznania podatkowego złożonego błędnie na formularzu PIT-36 , wyrok WSA we Wrocławiu z 2 kwietnia 2024 r., sygn. I SA/WR 830/23	8
Przesłanki wykluczające uznanie spółki celowej realizującej cel publiczny za podatnika VAT w rozumieniu art. 15 ust. 1 i 2 ustawy VAT , wyrok WSA w Warszawie z 28 marca 2024 r., sygn. III SA/WA 41/24	9
Kwestia opodatkowania akcyzą zużycia energii, która została wyprodukowana w trakcie testowego uruchomienia awaryjnych agregatów prądotwórczych pod obciążeniem , wyrok WSA w Warszawie z 28 marca 2024 r., sygn. III SA/WA 11/24	9
Kwestia zastosowania zwolnienia z art. 21 ust. 1 pkt 157 lit. b ustawy PIT w przypadku wniesienia mienia do majątku fundacji przez osoby trzecie , wyrok WSA w Białymstoku z 26 marca 2024 r., sygn. I SA/ BK 62/24	9
Zasady opodatkowania VAT energii elektrycznej udostępnianej do ładowania samochodów innym podmiotom , wyrok WSA w Poznaniu z 26 marca 2024 r., sygn. I SA/PO 48/24	10

Zakres zastosowania wyłączenia, o którym mowa w art. 12b ust. 2 pkt 5 ustawy o zdrowiu publicznym, wyrok NSA z 4 kwietnia 2024 r., sygn. III FSK 1590/23

Kofeina w każdym przypadku – obok cukrów i innych substancji słodzących – jest „innym dodatkiem”, z którego zawartością w napoju ustawa o zdrowiu publicznym wiąże obowiązek uiszczenia opłaty od środków spożywczych.

Tak więc nawet w sytuacji, w której główny składnik napoju – w badanym przypadku woda kokosowa – stanowi sok owocowy, a zawartość cukrów w napoju nie przekracza 5g/100 ml napoju to z uwagi na obecność w opisanym napoju kofeiny spółka będzie zobowiązana do uiszczenia opłaty w wysokości ustalonej zgodnie z art. 12f ust. 3 ustawy.

Ustalenie związku poniesionych nakładów z inwestycją ustaloną w decyzji o wsparciu, wyrok NSA z 4 kwietnia 2024 r., sygn. II FSK 874/21

Błędne jest stanowisko organu, iż nakłady na budynki, maszyny i urządzenia służące wytwarzaniu energii, przeznaczone do produkcji energii, nie stanowią kosztów kwalifikowanych, ponieważ są związane z inwestycją, której nie dotyczy decyzja o wsparciu.

Przedmiotowe nakłady są poniesione w ramach nowej inwestycji (nowego zakładu produkcyjnego), a wytwarzana z ich pomocą energia ma służyć produkcji oleju spożywczego. Te okoliczności stanowią o związku także spornych nakładów na infrastrukturę do wytwarzania energii z wydaną decyzją o wsparciu.

Wykładnia art. 16 ust. 1 pkt 68 i pkt 71 ustawy CIT odnośnie do opłaty ostrożnościowej wpłaconej przez bank w IV kwartale 2016 r., wyrok NSA z 3 kwietnia 2024 r., sygn. II FSK 843/21

Prawidłowa wykładnia art. 16 ust. 1 pkt 71 ustawy CIT jest taka, że hipoteza tego przepisu nie obejmuje opłat ostrożnościowych na rzecz BFG z art. 14a ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

Nieprawidłowe zaś jest stanowisko organu, z którego wynika, że intencją ustawodawcy

w zakresie brzmienia art. 16 ust. 1 pkt 68 i pkt 71 ustawy CIT nie było umożliwienie bankom zaliczenia opłaty do kosztów uzyskania przychodów. Jest to przede wszystkim stanowisko prawnie nieuzasadnione.

Gdyby intencją ustawodawcy było zachowanie wyłączenia z kosztów uzyskania przychodów opłaty ostrożnościowej, zachowałby przepis art. 16 ust. 1 pkt 68 ustawy CIT w mocy do 31 grudnia 2016 r. Takiego zabiegu legislacyjnego ustawodawca użył np. w stosunku do opłaty kwartalnej.

Kwestia oceny czy pojęcie „podatku od towarów i usług” na gruncie ustawy CIT obejmuje swoim zakresem norweski podatek VAT, wyrok NSA z 2 kwietnia 2024 r., sygn. II FSK 774/21

Jeżeli w trybie postępowania interpretacyjnego spółka, która wykonuje usługi zlecenia na terenie Norwegii, w sposób ogólny wskazuje, że MVA (norweski VAT) jest podobny do podatku VAT, ale to podobieństwo z niczego nie wynika, to nie sposób uznać, że to stanowisko jest prawidłowe. Skoro ustawy podatkowe, analizowane przez organ podatkowy, kierują do ustawy VAT, w której nie ma mowy o norweskim MVA, a organ może dokonywać wykładni przepisów polskich, to brak jest w tej sprawie podstaw do twierdzenia, iż stanowisko organu interpretacyjnego było wadliwe.

Tym bardziej, że pomiędzy Polską a Norwegią nie zawarto żadnych umów dotyczących podatku VAT, a umowy pomiędzy UE a Królestwem Norwegii nie można traktować jako równoznacznej z umową zawartą przez Polskę z Norwegią. A zatem, nie można zakwestionować stanowiska organu wyrażonego w zaskarżonej interpretacji, że dla celów podatku dochodowego od osób prawnych spółka jest zobowiązana uwzględniać: i) w przychodach podatkowych - wartość faktur z tytułu wykonywanych usług w kwocie brutto (przychód należny), ii) w kosztach uzyskania przychodów - wartość faktur dokumentujących poniesione koszty w kwocie brutto (koszt poniesiony) - gdyż w przedstawionej sytuacji nie mają zastosowania odpowiednie regulacje ustawy CIT odnoszące się do podatku od towarów i usług.

Należy podkreślić, iż kwestia merytoryczna nie jest w przedmiotowej sprawie przesądzo-

na. Być może w postępowaniu wymiarowym organy będą miały szansę dokonać takiej analizy porównawczej i zebrać odpowiednio bogaty materiał w zakresie porównania ustaw podatkowych Polski i Norwegii, co jest niemożliwe w trybie interpretacyjnym.

Skutki podatkowe w PIT wypłaty odszkodowania na rzecz pracownika wynegocjowanego w ramach ugody zawartej przed sądem pracy, wyrok NSA z 26 marca 2024 r., sygn. II FSK 832/21

W analizowanej sprawie wypłacone świadczenie na podstawie ugody sądowej zawartej z pracownikiem stanowi dla niego przychód ze stosunku pracy podlegający opodatkowaniu, bowiem odszkodowanie przyznane pracownikowi ma zrekompensować zarobek, jaki pracownik mógłby otrzymać, gdyby do rozwiązania umowy nie doszło.

Wypłacone odszkodowanie nie jest rekompensatą za szkodę z tytułu rozwiązania umowy o pracę, skoro doszło do porozumienia stron. Zatem otrzymana na podstawie ugody sądowej kwota dotyczy korzyści, które podatnik mógłby osiągnąć. W związku z tym, wypłacona przez spółkę kwota odszkodowania na rzecz pracownika nie będzie korzystała ze zwolnienia na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 3b ustawy PIT.

Kwestia zgodności z prawem unijnym art. 52 ust. 1 ustawy VAT, postanowienie NSA z 26 marca 2024 r., sygn. I FSK 812/20

Czy przepisy artykułu 143 pkt 1 lit. b Dyrektywy 112 oraz art. 1 Dyrektywy 2006/79 z dnia 5 października 2006 r. w sprawie zwolnienia od podatku przy przywozie z państw trzecich małych partii towarów o charakterze niehandlowym w kontekście motywu (3) Preambuły Dyrektywy 2006/79 i art. 25 Rozporządzenia Rady (WE) nr 1186/2009 z 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych sprzeciwiają się uregulowaniu takiemu jak art. 52 ust. 1 ustawy VAT, zgodnie z którymi zwolnieniu od VAT nie podlega import towarów umieszczonych w przesyłce wysyłanej z terytorium państwa trzeciego przez osobę fizyczną, która jest przeznaczona, dla osoby fizycznej przebywającej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej niż terytorium kraju, w którym dokonywany jest import?

Środki pieniężne wniesione do fundacji wchodzi w zakres zastosowania art. 24q ust. 3 i 4 ustawy CIT, jednak w przypadku rozwiązania fundacji, wartość tych środków pieniężnych pomniejsza wartość mienia podlegającego opodatkowaniu, wyrok WSA w Poznaniu z 4 kwietnia 2024 r., sygn. I SA/PO 7774/23

Wykładnia językowa art. 24q ust. 3 i 4 ustawy CIT nie daje jednoznacznych rezultatów, a zatem należy dokonać wykładni tego przepisu z uwzględnieniem reguł wykładni systemowej zewnętrznej. W tym zakresie uwzględnić należy art. 20 ust. 1g ustawy PIT, w szczególności zdanie drugie tego przepisu mówiące o momencie powstania przychodu.

Moment powstania przychodu odniesiono w tym przepisie do mienia fundacji, w skład którego nie wchodzi pieniądze lub wartości pieniężne. Oznacza to, że ustawodawca zalicza pieniądze lub środki pieniężne do mienia fundacji, ale dla mienia, które nie jest pieniędzmi lub wartościami pieniężnymi odrębnie określa moment powstania przychodu.

W związku z tym, nie można podzielić stanowiska, że wolą ustawodawcy było wyłączenie możliwości pomniejszenia mienia wypłacanego przez fundację rodzinną w momencie jej rozwiązania, o środki wniesione do fundacji w formie gotówki. Reasumując, za klarowne i transparentne należy uznać stanowisko zgodnie z którym środki pieniężne wniesione do fundacji wchodzi w zakres zastosowania art. 24q ust. 3 i 4 ustawy CIT, jednak w przypadku rozwiązania fundacji, wartość tych środków pieniężnych pomniejsza wartość mienia podlegającego opodatkowaniu.

Kwestia skorygowania złożonego przez podatnika podatku liniowego rocznego zeznania podatkowego złożonego błędnie na formularzu PIT-36, wyrok WSA we Wrocławiu z 2 kwietnia 2024 r., sygn. I SA/WR 830/23

Z przepisów art. 14 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy PIT oraz niektórych innych ustaw wynika, że podatnik, który przed 1 lipca 2022 r. osiągnął w 2022 r. dochody z pozarolniczej działalności gospodarczej opodatkowane podatkiem

liniowym, miał prawo wybrać ich opodatkowanie według skali podatkowej poprzez terminowe złożenie zeznania, o którym mowa w art. 45 ust. 1 ustawy PIT (PIT-36), o ile nie złożył on uprzednio zeznania PIT-36L.

O wyborze skali podatkowej dla dochodów uzyskanych w całym 2022 roku podatnik informuje urząd skarbowy składając – zamiast dotychczasowej deklaracji PIT-36L – deklarację PIT-36. Złożenie takiej deklaracji jest w 2023 r. nie tylko rozliczeniem dochodów za 2022 r., lecz jednocześnie oświadczeniem podatnika o zmianie formy opodatkowania w całym 2022 r.

W celu dokonania wyboru opodatkowania według skali podatkowej istotnym jest zatem terminowe złożenie zeznania, o którym mowa w art. 45 ust. 1 ustawy PIT i wykazanie w nim dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej. Skoro więc podatnik złożył zeznanie na formularzu PIT-36, deklarując opodatkowanie dochodów uzyskanych w 2022 r. według skali podatkowej i rezygnację z opodatkowania podatkiem liniowym, to nie może zrezygnować z formy opodatkowania – zasady ogólne przez złożenie korekty zeznania rocznego za 2022 r. na formularzu PIT-36L.

W analizowanej sprawie nie jest zatem dopuszczalne skorygowanie złożonego przez podatnika rocznego zeznania podatkowego PIT-36, poprzez złożenie tego zeznania na formularzu PIT-36L.

Przesłanki wykluczające uznanie spółki celowej realizującej cel publiczny za podatnika VAT w rozumieniu art. 15 ust. 1 i 2 ustawy VAT, wyrok WSA w Warszawie z 28 marca 2024 r., sygn. III SA/WA 41/24

Spółka będąca spółką celową utworzoną na podstawie ustawy o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Brühla oraz kamienicy przy ulicy Królewskiej w Warszawie – nie jest podatnikiem VAT w zakresie inwestycji stanowiącej cel publiczny.

Za takim stanowiskiem przemawiają następujące okoliczności: i) jedynym udziałowcem spółki jest Skarb Państwa; ii) spółka podlega bardzo szerokiej kontroli; iii) jest w 100% finansowana przez Skarb Państwa

i nie ponosi żadnego ryzyka ekonomicznego prowadzenia swojej działalności; iv) spółka nie ma żadnej samodzielności w działaniu, v) jest powołana dla szczególnego celu, który jest celem o charakterze publicznym; vi) działa na podstawie pełnomocnictwa Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego; vii) nie będzie osiągała żadnych dodatkowych benefitów z prowadzonej działalności; viii) w momencie zrealizowania celu publicznego ulegnie rozwiązaniu; ix) nie ma zdolności upadłościowej, ani restrukturyzacyjnej.

Wszystkie te okoliczności świadczą o tym, że spółka nie jest podmiotem wykonującym samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w art. 15 ust. 2 ustawy VAT.

Kwestia opodatkowania akcją zużycia energii, która została wyprodukowana w trakcie testowego uruchomienia awaryjnych agregatów prądowców pod obciążeniem, wyrok WSA w Warszawie z 28 marca 2024 r., sygn. III SA/WA 11/24

W przypadku uruchomienia agregatu prądowcowego w celach testowych, serwisowych, sprawdzenia tego, czy agregat działa, nie może być mowy o zużyciu energii przez podmiot, który tę energię wyprodukował. W związku z powyższym, mając na względzie wykładnię celowościową art. 9 ust. 1 pkt 4 UPA z 2008 r., bank w odniesieniu do tej konkretnej czynności nie jest podmiotem, który podlega opodatkowaniu podatkiem akcyzowym.

Kwestia zastosowania zwolnienia z art. 21 ust. 1 pkt 157 lit. b ustawy PIT w przypadku wniesienia mienia do majątku fundacji przez osoby trzecie, wyrok WSA w Białymstoku z 26 marca 2024 r., sygn. I SA/BK 62/24

W przedstawionym zdarzeniu przyszłym podatnik wskazał, że jest jedynym fundatorem i jednocześnie beneficjentem fundacji. Oprócz wkładu pieniężnego wniesionego przez podatnika fundacja otrzymywać będzie – na zasadach określonych w art. 28 ust. 2 pkt 2 ustawy o fundacji rodzinnej – m.in. darowizny od osób trzecich w postaci różnych aktywów. Uwzględniając powyższe, w przypadku podatnika – dla celów zwolnienia z podatku – proporcję fundatora należy obliczyć poprzez podzielenie wartości mienia wniesionego

przez podatnika (licznik ułamek) przez sumę mienia wniesionego przez podatnika oraz mienia wniesionego przez osoby trzecie (mianownik ułamek).

W rezultacie każde wniesienie mienia przez osobę trzecią będzie powodowało konieczność aktualizacji omawianej proporcji, a jej wartość w odniesieniu do podatnika nie wyniesie 100%. Podsumowując, w związku z otrzymaniem lub postawieniem do dyspozycji świadczeń od fundacji podatnik będzie korzystał ze zwolnienia od podatku dochodowego określonego w art. 21 ust. 1 pkt 157 lit. b ustawy PIT. Jednakże zwolnienie to znajdzie zastosowanie jedynie do części przychodów podatnika odpowiadającej proporcji, o której mowa w art. 27 ust. 4 ustawy o fundacji rodzinnej, według stanu na dzień uzyskania przychodu.

Zasady opodatkowania VAT energii elektrycznej udostępnianej do ładowania samochodów innym podmiotom, wyrok WSA w Poznaniu z 26 marca 2024 r., sygn. I SA/PO 48/24

Spółka ma obowiązek naliczania podatku

należnego od energii elektrycznej udostępnianej nieodpłatnie do ładowania samochodów innym podmiotom z grupy i kontrahentom na mocy art. 7 ust 2 ustawy VAT, z uwagi na fakt, iż przy nabyciu tej energii spółce przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego.

Przepis art. 7 ust. 2 ustawy VAT w brzmieniu sprzed nowelizacji stanowił, że nie podlega opodatkowaniu nieodpłatne przekazania towarów, jeżeli towary przekazywane były na cele związane z przedsiębiorstwem. Natomiast aktualne brzmienie omawianego przepisu nie wskazuje już na cel przekazania.

Zatem okoliczność, że celem nieodpłatnego udostępnienia energii elektrycznej do ładowania samochodów podmiotom trzecim jest promocja samochodów elektrycznych, co wiąże się z działalnością prowadzoną przez spółkę, nie zmienia, w świetle aktualnego brzmienia art. 7 ust. 2 ustawy VAT, faktu, że w wyniku takiego udostępnienia dochodzi do dostawy towaru w postaci energii elektrycznej, która to dostawa podlega opodatkowaniu VAT.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Przychody fundacji rodzinnej z tytułu otrzymania majątku likwidacyjnego spółki zagranicznej będą podlegały zwolnieniu z opodatkowania CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.71.2024.2.END	13
Spółka, prowadząc działalność sanatoryjną oraz wczasową, jest zobowiązana do obliczania i odprowadzania podatku dochodowego od przychodu ze środka trwałego będącego budynkiem, na podstawie art. 24b ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 26 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.29.2024.1.MM	13
Skutki podatkowe po stronie banku na gruncie PCC przejęcia nieruchomości będącej zabezpieczeniem zobowiązania kredytowego na podstawie datio in solutum , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 26 marca 2024, sygn. 0111-KDIB2-2.4014.32.2024.2.MM	14
Fakt skorzystania przez spółkę z usług podmiotów trzecich przy produkcji sprzedawanego produktu wyklucza możliwość zastosowania tzw. ulgi na ekspansję , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 25 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.40.2024.1.SG	14
Spółce nie przysługuje możliwość odliczenia w ramach ulgi na ekspansję kosztów związanych z promocją wytwarzanego przez spółkę oprogramowania , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 25 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.84.2024.1.MBD	14
Ustalenie czy spółka jawna jest podatnikiem CIT na podstawie art. 1 ust. 3 pkt 1a lit. a ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 26 marca 2024 r, sygn. 0111-KDIB-2-1.4010.97.2024.1.AS	15

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia opodatkowania stawką 0% VAT importowej i eksportowej usługi spedycyjnej, realizowanej na trasach między Turcją a Polską oraz Turcją a państwem UE. Opodatkowanie na terytorium kraju wewnątrzspółnotowej usługi spedycyjnej , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 25 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.25.2024.2.MAZ	15
Kwestia rozumienia warunku nieprzerwanego posiadania przez 2 lata udziałów w kapitale spółki zależnej, o którym mowa w art. 24m ust. 2 w zw. z art. 24m ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 22 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.25.2024.2.BS	16
Ustalenie czy spółka może zaliczyć wydatki na nabycie i naprawę części zamiennych do kosztów uzyskania przychodów jako koszt pośredni, oraz czy magazynowanie części zamiennych nabytych, odzyskanych i naprawionych jest podatkowo neutralne , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 22 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.49.2024.1.DW	17
Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z faktur zakupowych wystawionych wbrew obowiązкови bez użycia Krajowego Systemu e-Faktur , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 15 marca 2024 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.3.2024.2.KK	18
Zasady opodatkowania VAT powrotnego przesunięcia towarów z terytorium Niemiec na terytorium Polski , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 8 marca 2024 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.585.2023.2.MR	18

Przychody fundacji rodzinnej z tytułu otrzymania majątku likwidacyjnego spółki zagranicznej będą podlegały zwolnieniu z opodatkowania CIT interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.71.2024.2.END

Jak wynika z art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o fundacji rodzinnej, fundacja rodzinna może wykonywać działalność gospodarczą m.in. w zakresie: przystępowania do spółek handlowych, funduszy inwestycyjnych, spółdzielni oraz podmiotów o podobnym charakterze, mających swoją siedzibę w kraju albo za granicą, a także uczestnictwa w tych spółkach, funduszach, spółdzielniach oraz podmiotach. Do zakresu dozwolonej działalności wymienionej w ww. przepisie można zaliczyć uzyskanie przez fundację rodzinną przychodu z tytułu otrzymania majątku w związku z likwidacją spółki zagranicznej, która posiadać będzie osobowość prawną oraz będzie funkcjonowała w kraju swojej siedziby jako podatnik podatku dochodowego od osób prawnych. Podmioty takie zostały wymienione w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o fundacji rodzinnej.

Z kolei przychód z tytułu otrzymania majątku w związku z ich likwidacją powstaje wskutek uczestnictwa fundacji rodzinnej w takich spółkach. W świetle powyższego, fundacja rodzinna w zakresie przychodu z tytułu otrzymania majątku likwidacyjnego spółki zagranicznej (będącej odpowiednikiem polskiej spółki kapitałowej) będzie korzystała ze zwolnienia na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 25 ustawy CIT.

Spółka, prowadząc działalność sanatoryjną oraz wczasową, jest zobowiązana do obliczania i odprowadzania podatku dochodowego od przychodu ze źródła trwałego będącego budynkiem, na podstawie art. 24b ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 26 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.29.2024.1.MM

Oплата за pobyt w budynku sanatoryjno-wczasowym spółki spełnia kryteria uznania jej za czynsz w rozumieniu art. 659 k.c. Podejmując decyzję o zakwaterowaniu na turnus sanatoryjny-wypoczynkowy

w swoim obiekcie, spółka zobowiązuje się do wydania rzeczy (miejsca w ośrodku), kuracjusze/wczasowicze natomiast zobowiązują się m.in. do zapłaty (w ramach świadczenia finansowanego przez NFZ lub prywatnie) umówionej/określonej kwoty (opłaty). Stosunek prawny łączący ośrodek z kuracjuszami/wczasowiczami jest zatem zbliżony do kodeksowej umowy najmu.

Biorąc powyższe pod uwagę nie sposób zgodzić się z argumentacją spółki, że w relacjach obiektu z kuracjuszami/wczasowiczami, dotyczącymi przyznawania miejsc w obiekcie, nie dochodzi do oddania budynków należących do spółki w całości albo w części do używania na podstawie umowy o podobnym charakterze do umowy najmu.

Spółka jako zarządca obiektu, przedstawia warunki na jakich będzie się odbywało odpłatne udostępnianie miejsc na pobyt w ośrodku spółki, natomiast druga strona umowy (kuracjusz/wczasowicz) na takie warunki się zgadza zgłaszając swoją wolę uzyskania/korzystania z miejsca w obiekcie. Zauważyć zatem należy, że osoba ubiegająca się o udostępnienie jej miejsca w ośrodku, akceptuje określone przez spółkę warunki pobytu i świadczenia usług.

Następnie, akceptując te warunki kuracjusz/wczasowicz, otrzymuje miejsce w obiekcie, co z kolei obliguje go do uiszczenia z tego tytułu opłat. Nie sposób zatem zgodzić się ze stwierdzeniem, że udostępnienie miejsc w ośrodku nie jest związane z zawarciem umowy o podobnym charakterze do umów najmu, czy dzierżawy.

Mając na uwadze powyższe, w związku z faktem, że w przedmiotowej sprawie występuje przesłanka określona w art. 24b ust. 1 pkt 2 ustawy CIT, tj. spółka odpłatnie udostępnia korzystającym miejsce w obiekcie - spółka jest zobowiązana do zapłaty podatku od przychodów ze źródła trwałego będącego budynkiem, o którym mowa w art. 24b ustawy CIT wykorzystywanego jako sanatorium/ośrodek wczasowy, udostępniany kuracjuszom/wczasowiczom.

Skutki podatkowe po stronie banku na gruncie PCC przejęcia nieruchomości będącej zabezpieczeniem zobowiązania kredytowego na podstawie datio in solutum, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 26 marca 2024, sygn. 0111-KDIB2-2.4014.32.2024.2.MM

Zawarta na podstawie art. 453 k.c. umowa dotycząca przeniesienia własności nieruchomości w zamian za zwolnienie z długu nie będzie podlegała opodatkowaniu PCC. Katalog czynności cywilnoprawnych, ujęty w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy PCC ma charakter zamknięty.

Zatem czynności cywilnoprawne, które nie zostały w nim wymienione w sposób wyraźny, nie podlegają opodatkowaniu omawianym podatkiem. W rezultacie na banku nie będzie ciążył z tego tytułu obowiązek podatkowy w PCC.

Fakt skorzystania przez spółkę z usług podmiotów trzecich przy produkcji sprzedawanego produktu wyklucza możliwość zastosowania tzw. ulgi na ekspansję, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 25 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.40.2024.1.SG

Nie może pozostać bez znaczenia fakt skorzystania przez spółkę z usług podmiotów trzecich przy produkcji sprzedawanego produktu. Zlecenie fizycznej produkcji klocków hamulcowych innemu podmiotowi, jak ma to miejsce w analizowanej sprawie i to pomimo wykorzystania dokumentacji technicznej spółki, służy w istocie wytwarzaniu określonych produktów nie przez spółkę, ale przez jej kontrahenta.

Zatem, spółka nie wytwarza produktu, lecz nabywa gotowy produkt, który sprzedaje pod własną marką. Przedstawiony opis sprawy prowadzi więc do wniosku, że spółka w tym zakresie nie wykonuje działalności produkcyjnej, lecz działalność handlową lub dystrybucyjną i zajmuje się nabywaniem towaru handlowego (klocków hamulcowych), a nie wytwarzaniem produktu.

Intencją ustawodawcy przy projektowaniu przepisów art. 18eb ustawy CIT, było objęcie przedmiotową ulgą wyłącznie produktów stanowiących rzeczy (przedmioty

materialne) wytworzone przez podatnika. Przepisy ustawy CIT nie zawierają od tego pojęcia odstępstwa. Podsumowując, oferowane przez spółkę klocki hamulcowe do pojazdów mechanicznych nie są produktami wytworzonymi przez spółkę w rozumieniu art. 18eb ust. 2 ustawy CIT.

Spółce nie przysługuje możliwość odliczenia w ramach ulgi na ekspansję kosztów związanych z promocją wytwarzanego przez spółkę oprogramowania, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 25 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.84.2024.1.MBD

Z tzw. ulgi na ekspansję, o której mowa w przepisach art. 18eb ustawy CIT, mogą skorzystać podatnicy, którzy wytworzyli produkty w ramach swojej działalności gospodarczej. Zgodnie bowiem z art. 18eb ust. 2 ustawy CIT, przez „produkty” rozumie się rzeczy wytworzone przez podatnika. Pojęcie „rzeczy” należy odnieść do definicji zawartej w art. 45 k.c., w świetle którego: rzeczami w rozumieniu niniejszego kodeksu są tylko przedmioty materialne.

Mając na uwadze powyższą definicję, stwierdzić zatem należy, że wyrażenie „wytworzyć rzecz” przez podatnika oznacza wyprodukować różnego rodzaju przedmioty materialne przez tego podatnika. Skorelowanie pojęcia produktów z rzeczami, a więc materialnymi przedmiotami, które są wyodrębnione i mogą występować samodzielnie w obrocie, powoduje, że ulgą na ekspansję nie są objęte wydatki na promocję świadczonych przez podatnika usług.

Analogiczny status będą miały również wszelkie stanowiące przedmiot obrotu dobra niematerialne. Kwalifikacji tej nie zmienia utrwalenie danego dobra na jakimkolwiek fizycznym nośniku. Z opisu sprawy wynika, że w ramach prowadzonej przez spółkę działalności gospodarczej wytwarzana jest aplikacja (oprogramowanie), która jest udostępniana klientom w modelu SaaS.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że spółce nie przysługuje możliwość odliczenia w ramach ulgi na ekspansję kosztów związanych z promocją dystrybuowanego przez spółkę oprogramowania,

a co za tym idzie nie będzie mogła skorzystać z ulgi prowdzostowej uregulowanej w treści art. 18eb ustawy CIT.

Spółka wytwarzając oprogramowanie, nie wytwarza rzeczy materialnej (produktu) w prowadzonej działalności gospodarczej w rozumieniu art. 18eb ust. 2 ustawy CIT i w związku z tym nie może w stosunku do tego oprogramowania opisanego w niniejszym wniosku stosować przepisów art. 18eb ustawy CIT, pozwalających na skorzystanie z tzw. ulgi na ekspansję.

Ustalenie czy spółka jawna jest podatnikiem CIT na podstawie art. 1 ust. 3 pkt 1a lit. a ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 26 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.97.2024.1.AS

Z opisu stanu faktycznego wynika, że spółka jawna (wnioskodawca), której współnikami są osoba fizyczna oraz osoba prawna, po wejściu w życie z 1 stycznia 2021 r. ustawy z 28 listopada 2020 r. o zmianie ustawy PIT, ustawy CIT, ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne oraz niektórych innych ustaw, nie złożyła przed rozpoczęciem roku obrotowego do właściwego naczelnika urzędu skarbowego informacji, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1a lit. a ustawy CIT.

Tym samym, na skutek niezłożenia wymaganej informacji, spółka nie zachowała statusu podmiotu transparentnego podatkowo i z 1 stycznia 2021 r. stała się podatnikiem podatku CIT. Uzyskanie statusu podatnika CIT oznacza, że opodatkowaniu tym podatkiem podlegają w całości uzyskane przez spółkę jawną dochody. Biorąc pod uwagę powyższe, nie można zgodzić się ze stanowiskiem, że pomimo braku złożenia informacji, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1a lit. a ustawy CIT, spółka nie podlega podatkowi CIT ewentualnie, iż opodatkowaniu tym podatkiem podlega jedynie 5% jej dochodów (tj. jedynie część dochodów stanowiąca udział w zyskach wnioskodawcy – współnika: osoby prawnej).

Kwestia opodatkowania stawką 0% VAT importowej i eksportowej usługi spedycyjnej, realizowanej na trasach między Turcją a Polską oraz Turcją a państwem UE. Opodatkowanie na terytorium kra-

ju wewnątrzspółnotowej usługi spedycyjnej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 25 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.25.2024.2.MAZ

Importowa usługa spedycji na trasie Turcja - Polska jest świadczona przez spółkę na rzecz polskich podatników, co stosownie do art. 28b ust. 1 ustawy VAT oznacza, że miejscem świadczenia tych usług będzie terytorium kraju. Opodatkowanie takiej usługi stawką w wysokości 0% – zgodnie z art. 83 ust.1 pkt 23 ustawy VAT – wymaga przedstawienia dokumentów stanowiących dowód ich świadczenia, wymienionych w art. 83 ust. 5 ustawy VAT.

Z wniosku wynika, że spółka gromadzi następujące dokumenty, potwierdzające wykonanie importowej usługi spedycyjnej: dokument CMR z dostawy; dokument SAD; fakturę własną. Spółka posiada dokument potwierdzony przez urząd celno-skarbowy, z którego jednoznacznie wynika fakt wliczenia wartości usługi do podstawy opodatkowania z tytułu importu towarów. Jest to w zgłoszeniu celnym na druku SAD (przy zgłoszeniu celnym w formie papierowej) lub w poświadczonym zgłoszeniu celnym PZC.

Oznacza to więc, że spółka jest w posiadaniu dokumentów potwierdzających świadczenie importowej usługi spedycyjnej, stanowiącej usługę transportu międzynarodowego na trasie Turcja – Polska. W konsekwencji zgromadzona dokumentacja uprawnia spółkę do zastosowania stawki w wysokości 0% dla importowej usługi spedycyjnej na trasie Turcja – Polska.

Spółka podała, że importowa usługa spedycyjna może też być realizowana na trasie Turcja – państwo UE. Przy czym wskazała, że ta usługa realizowana na trasie Turcja – państwo UE nie przebiega przez terytorium kraju. Oznacza to, że tak opisana usługa nie może zostać zakwalifikowana jako usługa transportu międzynarodowego, ponieważ nie spełnia definicji zawartej w art. 83 ust. 3 pkt 1 lit. d ustawy VAT – trasa nie przebiega na pewnym odcinku przez terytorium kraju.

W konsekwencji fakt posiadania dokumentacji stanowiącej dowód świadczenia usługi na trasie Turcja – państwo UE nie daje spółce prawa do zastosowania do tych usług

stawki w wysokości 0%, przewidzianej dla świadczonych usług transportu międzynarodowego. W związku z tym, że importowa usługa spedycyjna na trasie Turcja – państwo UE jest świadczona na rzecz polskich podatników, to miejscem ich świadczenia jest terytorium kraju, zgodnie z art. 28b ust. 1 ustawy VAT. Zatem tak opisana usługa podlega opodatkowaniu stawką VAT właściwą dla tej usługi na terytorium kraju.

W tym wypadku nie znajdzie zastosowania art. 28f ust. 1a pkt 1 ustawy VAT, ponieważ transport towarów nie jest wykonywany w całości poza terytorium UE.

W przypadku eksportowej usługi spedycyjnej spółka posiada dokument CMR z dostawy (lub inny dokument, z którego wynika opuszczenie obszaru UE przez towar, np. IE 599). Dokument CMR zawiera następujące informacje: imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby lub miejsca zamieszkania eksportera towarów; określenie towarów i ich ilości.

W przypadku eksportowej usługi spedycyjnej spółka posiada fakturę własną, dokumentującą świadczenie tej usługi, a także dowód wywozu towarów, potwierdzony przez właściwy organ celny. Oznacza to więc, że spółka jest w posiadaniu dokumentów potwierdzających świadczenie eksportowej usługi spedycyjnej, stanowiącej usługę transportu międzynarodowego na trasie Polska – Turcja.

W konsekwencji zgromadzona dokumentacja uprawnia spółkę do zastosowania stawki w wysokości 0% dla eksportowej usługi spedycyjnej na trasie Polska – Turcja.

Eksportowa usługa spedycyjna może też być realizowana na trasie państwo UE – Turcja. Spółka wskazała, że ta usługa realizowana na trasie państwo UE – Turcja nie przebiega przez terytorium kraju. Oznacza to, że tak opisana usługa nie może zostać zakwalifikowana jako usługa transportu międzynarodowego, ponieważ nie spełnia definicji zawartej w art. 83 ust. 3 pkt 1 lit. d ustawy VAT – trasa nie przebiega na pewnym odcinku przez terytorium kraju.

W konsekwencji fakt posiadania dokumentacji stanowiącej dowód świadczenia usługi na trasie państwo UE – Turcja nie

daje spółce prawa do zastosowania do tych usług stawki w wysokości 0%, przewidzianej dla świadczonych usług transportu międzynarodowego.

W związku z tym, że eksportowa usługa spedycyjna na trasie państwo UE – Turcja jest świadczona na rzecz polskich podatników, to miejscem ich świadczenia jest terytorium kraju, zgodnie z art. 28b ust. 1 ustawy VAT.

Zatem tak opisana usługa podlega opodatkowaniu stawką VAT właściwą dla tej usługi na terytorium kraju. W tym wypadku nie znajdzie zastosowania art. 28f ust. 1a pkt 1 ustawy VAT, ponieważ transport towarów nie jest wykonywany w całości poza terytorium UE.

Spółka świadczy również wewnątrzwspólnotową usługę spedycyjną, realizowaną na trasie Polska – państwo UE lub państwo UE – Polska. Tak opisana usługa nie spełnia definicji usługi transportu międzynarodowego towarów, zawartej w art. 83 ust. 3 pkt 1 ustawy VAT.

Zatem do tak świadczonej usługi nie znajdują zastosowania przepisy dotyczące usług transportu międzynarodowego, w tym w zakresie stawki opodatkowania wskazanej w art. 83 ust. 1 pkt 23 ustawy VAT. Opisane usługi, realizowane na trasach między Polską a państwem UE, świadczone są przez spółkę na rzecz polskich podatników, co stosownie do art. 28b ust. 1 ustawy VAT oznacza, że miejscem świadczenia tych usług będzie terytorium kraju. Zatem te usługi podlegają opodatkowaniu VAT właściwym na terytorium kraju.

Kwestia rozumienia warunku nieprzerwanego posiadania przez 2 lata udziałów w kapitale spółki zależnej, o którym mowa w art. 24m ust. 2 w zw. z art. 24m ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 22 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.25.2024.2.BS

Jednym z warunków, które należy spełnić, aby zastosować zwolnienie z art. 24o ustawy CIT, jest warunek nieprzerwanego posiadania przez spółkę holdingową przez okres co najmniej 2 lat udziałów w spółce zależnej (co najmniej 10% udziałów lub akcji). W niniejszej sprawie z 13 października

2017 r. wraz z dniem wpisu do KRS spółki B sp. z o.o. sp. k. spółka akcyjna (wnioskodawca) stała się komandytariuszem ze 100% udziałem w tej spółce komandytowej.

31 grudnia 2021 r. ww. spółka komandytowa przekształciła się w spółkę z o.o. Natomiast 1 grudnia 2023 r. wnioskodawca zbył 100% udziałów w tej spółce z o.o. Zatem powyższe oznacza, że wnioskodawca nie spełnił warunku co najmniej 2 letniego posiadania udziałów w spółce zależnej, ponieważ w okresie tych 2 lat, w których posiadał udziały w spółce przed jej przekształceniem spółka ta była spółką komandytową.

Spółka komandytowa nie może być spółką zależną zgodnie z art. 24m ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, co oznacza, że wnioskodawca nie posiadał udziałów w spółce zależnej przez okres co najmniej 2 lat, o którym mowa w art. 24m ust. 2 ustawy CIT. W związku z powyższym wskazać należy, że sam fakt przekształcenia spółki komandytowej w spółkę z o.o. nie ma wpływu na 2 letni okres posiadania udziałów w spółce, o którym mowa w art. 24m ust. 2 ustawy CIT.

Jednak przed przekształceniem spółka komandytowa nie spełniała definicji spółki zależnej, o której mowa w art. 24m ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, ze względu na formę prawną w jakiej funkcjonowała przed przekształceniem – tj. w formie spółki komandytowej. Reasumując, skoro wnioskodawca nie spełnia jednego z warunków określonych w art. 24m ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, ze względu na wskazane wyżej okoliczności, to nie może skorzystać ze zwolnienia z art. 24o ustawy CIT w związku ze zbyciem udziałów w spółce z o.o.

Ustalenie czy spółka może zaliczyć wydatki na nabycie i naprawę części zamiennych do kosztów uzyskania przychodów jako koszt pośredni, oraz czy magazynowanie części zamiennych nabytych, odzyskanych i naprawionych jest podatkowo neutralne, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 22 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.49.2024.1.DW

Wydatki poniesione przez spółkę na zakup i naprawę części zamiennych mają związek z koniecznością zapewnienia ciągłości

pracy posiadanych maszyn, tj. zapewnienie niezakłóconego funkcjonowania infrastruktury technicznej wykorzystywanej w procesie produkcji.

Nabyte/naprawione części zamienne będą stanowiły koszty inne niż bezpośrednio związane z przychodami, ponieważ nie przyczyniają się bezpośrednio do wygenerowania określonego przychodu, a jedynie pośrednio wpływają na możliwość wygenerowania przychodu.

Wydatki na części zamienne stanowiąc będą koszty uzyskania przychodów w momencie ich poniesienia (zaksięgowania w księgach rachunkowych).

Wprowadzenie wartości części zamiennych oraz materiałów eksploatacyjnych do nowo utworzonego magazynu, i dla celów bilansowych, zaksięgowanie ich w korespondencji z pozostałymi przychodami operacyjnymi, a następnie wydanie ich do zużycia, księgowane jako pozostałe koszty operacyjne, nie będzie wiązało się w konsekwencji z uzyskaniem jakiegokolwiek przysporzenia majątkowego czy otrzymaniem przez spółkę jakichkolwiek nieodpłatnych lub częściowo odpłatnych praw ani innych świadczeń, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy CIT.

W analizowanej sprawie powyższe pozostanie bez wpływu na rozliczenia podatkowe spółki. W przedmiotowym przypadku brak będzie podmiotu świadczącego oraz nie wystąpi jakakolwiek relacja statuująca możliwość powstania przysporzenia po stronie spółki. Opisane działania w istocie polegać będą na swoistym „przesunięciu” składników majątkowych będących już w posiadaniu podatnika.

Tym samym rolę podmiotu, na rzecz którego zmagazynowane elementy będą wykorzystywane, jak i podmiotu, który tego wykorzystania dokona – pełnić będzie sama spółka. Co za tym idzie, jakiejkolwiek czynności faktyczne oraz księgowe związane z przyjęciem lub wydaniem elementów zmagazynowanych, nie będą uznawane za zdarzenia generujące przychody podatkowe czy koszty uzyskania przychodów.

Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z faktur zakupowych wystawionych wbrew obowiązki bez użycia Krajowego Systemu e-Faktur, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 15 marca 2024 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.3.2024.2.KK

Spółce (czynnemu podatnikowi VAT) będzie przysługiwało – na podstawie art. 86 ust. 1 ustawy VAT – prawo do odliczenia kwoty podatku naliczonego wynikającego z faktur zakupowych dokumentujących nabycie towarów i usług wystawionych wbrew obowiązki bez użycia Krajowego Systemu e-Faktur, wykorzystywanych przez spółkę do czynności opodatkowanych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

Wystawienie faktur zakupowych wbrew obowiązki bez użycia Krajowego Systemu e-Faktur, nie pozbawia spółki prawa do odliczenia podatku naliczonego, gdyż nie stanowi to negatywnej przesłanki, uniemożliwiającej odliczenie tego podatku, wymienionej w art. 88 ustawy VAT.

Powyższe wynika z faktu, że dla istnienia prawa do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktury (nawet w przypadku wskazanym wyżej), obok fundamentalnych przesłanek takich jak status odliczającego jako czynnego, zarejestrowanego podatnika VAT i związek zakupionych towarów i usług z czynnościami opodatkowanymi (u odliczającego) i faktycznie zrealizowana transakcja, to również najistotniejsze jest to, by nabyta usługa lub towar podlegały opodatkowaniu i nie korzystały przy tym ze zwolnienia od tego podatku.

Prawidłowe wystawienie faktury papierowej, elektronicznej czy ustrukturyzowanej pod kątem formalnym i materialnym, stanowi spełnienie jednej z przesłanek do skorzystania z prawa do odliczenia. Jej wystawienie bez użycia Krajowego Systemu e-Faktur nie powoduje jednak tego, że wadliwie wystawiony dokument nie stanowi dowodu istnienia prawa do odliczenia podatku naliczonego.

Zatem w analizowanej sprawie należy stwierdzić, że spółka ma prawo, na podstawie art. 86 ust. 1 ustawy VAT, do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wykazanego w fakturach

zakupowych, wystawionych wbrew obowiązki, bez użycia Krajowego Systemu e-Faktur, przy założeniu, że spełnione będą pozostałe warunki uprawniające spółkę do skorzystania z prawa do odliczenia podatku naliczonego.

Podsumowując, spółce będzie przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wynikającego z faktur zakupowych wystawionych, wbrew obowiązki, bez użycia Krajowego Systemu e-Faktur.

Zasady opodatkowania VAT powrotnego przesunięcia towarów z terytorium Niemiec na terytorium Polski, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 8 marca 2024 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.585.2023.2.MR

W analizowanej sprawie, w ramach prowadzonej działalności, wnioskodawca przesuwa nabyte w Polsce towary na polski nr NIP do oddziału położonego na terytorium Niemiec, w celu ich odsprzedaży na rynku niemieckim.

Towary są wysyłane zbiorczo z magazynu na terytorium Polski do magazynu na terytorium Niemiec i stamtąd kolejno jednostkowo przesyłane do konkretnych nabywców na konkretne zamówienia produktów, w celu przeniesienia na tych nabywców prawa do rozporządzania towarem jak właściciel. Dokumentami potwierdzającymi dostawę na rzecz konkretnych nabywców są faktury wystawiane z uwzględnieniem numeru NIP zarejestrowanego w Niemczech.

W przypadku zwrotów towarów od konkretnych nabywców, towary te są zwracane do magazynu w Niemczech, a następnie przesuwane do magazynu zlokalizowanego na terytorium Polski. Jednocześnie, jak wynika z treści wniosku, zwrócone przez nabywców towary stają się ponownie własnością wnioskodawcy na terytorium Niemiec.

W momencie przemieszczenia towaru z Niemiec do Polski, wnioskodawca jest bowiem właścicielem zwróconego towaru. Zwrócone towary są później ponownie przekazane do sprzedaży w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Przedmiotowe towary nie są transportowane do magazynu w Polsce w ramach nabycia od odrębnego podmiotu. Towary stanowią własność wnioskodawcy zarów-

no, gdy znajdują się w magazynie na terytorium Polski, jak i Niemiec.

Zatem wnioskodawca jest właścicielem towarów, które zostały przemieszczone na terytorium Niemiec, a następnie sprzedawane do konkretnych nabywców, jak również towarów, które zostały na terytorium Niemiec zwrócone i przemieszczone z powrotem z magazynu wnioskodawcy w Niemczech do magazynu wnioskodawcy na terytorium Polski.

Tym samym, zarówno przemieszczenie towarów z Polski do Niemiec, jak również z Niemiec do Polski, następuje w ramach działalności gospodarczej wnioskodawcy. Skoro przemieszczenie następuje w ramach działalności gospodarczej, nie można mówić, że następuje ich zwrot.

W konsekwencji powrotne przesunięcie towarów z terytorium Niemiec na terytorium Polski, powinno być przez wnioskodawcę ewidencjonowane oraz ujęte w JPK-VAT jako nietransakcyjne WNT, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy VAT opodatkowane na terytorium Polski.

PACZUSKI TAUDUL

DORADCY PODATKOWI

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

MAGDALENA CHOCHOŁEK
tel. +48 797 197 435
magdalena.chocholek@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 519 075 056, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

